

ЧЕ СЕ ВОРКЕШЕ ЛН ПАРАДИСЪ,
ДЕ СФІНЦІИ ЛНЦЕРІ, ЧЕ ЛНКӘНЖОАРЪ,
ПЕ-А ЧЕЛЪ ЧЕ ЛСМЕІ, СЪ ФІИ! А ЗІСЪ.
АХ! ЕЪ СЪНТ М-ЛНДРЪ КЪ ЦАРА МЕА!

(Г. Tests).

29. ОМЪЛ ШІ ШЕРПЕЛЕ.

ЪНЪ ОМЪ ЗНЕЛЛНДЪ ПРИН ГРЪДИНА СА, ГЪСИ ЪН ШЕРПЕ АМОРЦИТЪ ДЕ ФРИГЪ; ШІ ФІИНДЪ-І МІЛЪ ДЕ Д-ЛНКСА, ЖА ЛЪХ ШІ-ЛЪ БЪХЪ ЛН СІНЪ-І КА СЪ-А ЛНХЪЛЪЗЕАСКЪ. ЛНКСЪ ШЕРПЕЛЕ, Е ТОТ ШЕРПЕ; КЪЧІ ЛНДАТЪ ЧЕ СЕ ЖНХЪЛЪЗІ ШІ СЕ ДЕСМОРЦИ, ДРЕПТЪ МЪЛЦЕМІТЪ, ПЕНТРЪ АСТЪ ФА-ЧЕРЕ ДЕ БІНЕ, ЖІ СМПАС, ПРИН О МЪШКЪТЪРЪ, КОРПЪЛЪ ДЕ ВЕНІНЪЛЪ СЕЪ ОММОРЖТОРЪ. БІЕТЪЛЪ ОМЪ, СКОЛЪСЪ АТЪНЧІ ЪНЪ ЦІПЕТЪ, ШІ-ЛЪ АРЪНКА ДІН СІНЪ-І; ДАР, ЧЕ ФОЛОС? АКЪМ ЕРА ПРЕА ТЪРЪЗІЪ; КЪЧІ ЛНДАТЪ ЛНЧЕНЪ А СЕ СМФЛА ШІ ЖНВЕНЕЦИ. БЪНЪЛ ОМЪ ЕРА СЪ МОАРЪ, ДАКЪ ФЕМЕЕА, КО-ПІИ ШІ РЪДЕЛЕ, Н'АРЪ ФІ ВЕНІТЪ ЛН ГРАКЪ СЪ-І ДЕЕ АЖЪТОР.

ДЪНЪ ЧЕ СЕ ЛНСЕНЪТОШЪ, КЕМЪ ПЕ КОПІИ СЕІ ШІ ЛІ ЗІСЕ: „КОПІИ! ФАЧЕЦИ БІНЕ ОРІ КЪІ, ДАР ВЪ ФЕРІЦИ ДЕ А ПРИМІ ЛН СІНЪ ВОСТРЪ, СЪ ПЕ ЛЪНГЪ ВОІ, ПЕ АЧЕІ ЧЕ НЪ СЕ ПОТЪ СКІМЕА ДІН АЧЕА ЧЕ СЪНТ, ОРІ КЪТ ДЕ МЪЛТ БІНЕ ЛІ-АІ ФАЧЕ. ЛЪНЪЛ РЕМЪНЕ ТОТ РІПІТОР ШІ ЛАКОМ; ВЪЛПЕА ТОТ ВІКЛЕАНЪ ШІ ЛІНГЪШІТОАРЕ; ПРЕ КЪМ ШІ ШЕРПЕЛЕ, ТОТ ЛН-РЕСТЪЦИТ ШІ ВЕНІНОСЪ; ДЕ С'АРЪ СІЛІ ЧІНЕ-ВА ОРІ КЪТ ДЕ МЪЛТ КА СЪ ЛІ ФАКЪ БІНЕ, ЕІ ТОТ РЕМЪНЪ КЪ НАТЪРА ЛОР НЕСКІМЕАТЪ.

К-ЛНД ТЕ-А МЪШКАТЪ ШЕРПЕЛЕ, ТЕ ТЕМІ ШІ ДЕ ШОПЪРАЗ.

30. Scopulu. Ceea-ce voiesce cine-va a ajunge ori a împlini prin o faptă, se numesce scopu său tendință.

Cine sémănă, are scopulu său tendința să culегă. Cine învétă,— să scie; etc.

Midloculu. Lucrurile acele, cu care se servesce cine-va pentru a-și ajunge la scopulu său tendința sa, se numesce midlocce. Cine voesce dar' a ajunge la scopu, trebuie să caute midlocce.

Theodoru în érna cea mai gerósă, voia să aibă caldu în casă, fără a-și cumpěra lemne. Fost'a cu putința să-și încălđiască casa? — Theodor vroia s'ajugă unu scopu; însă ce n'a căutatu elu? — Când ești bolnavu, vrei a te re'nsănătoșă; și pentru aceșta iei medicamente. Care e aci scopulu tэu?—Și care e midloculu?— Cine vre să facă bani mulți, ce midlocce are să întrebuinteze?— Écca mă culcu:— đicea unu avaru femeei séle;— când m'oi scula, să fie plăcintele gata. Sare și apă este de ajunsu.—Bine. Dac'a fi sáină și brânză, cum nu'i untu și oué, la momentu le-oi face.—

Midloculu însă, trebuie să fie amэsuratu său potrivit scopului, adecă: punéndulu în lucrare, să nu împedece scopulu. Dacă midloculu nu e așa, se numesce nepracticu său nepotrivitu. Pe Titu, l'a trămisu ta-